

Sygn. akt V GC 402/13 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Sproch
Protokolant:	sekr. sądowy Joanna Linde

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2014 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa: Skarbu Państwa - (...) R.

przeciwko: A. P.

o zapłatę 1.987,88 zł

na skutek sprzeciwu pozwanego od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 22.05.2013 r. sygn. akt V GNc upr 632/13 , który utracił moc w całości

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.987,88 zł (jeden tysiąc dziewięćset osiemdziesiąt siedem złotych osiemdziesiąt osiem groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25.03.2013 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 600,00 zł tytułem kosztów procesu,

III. zasądza od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze kwotę 30,00 zł tytułem opłaty od pozwu, od której powód jest zwolniony.

Sygn. akt V GC upr 402/13

UZASADNIENIE

Powód Skarb Państwa - (...) R. w pozwie z dnia 25.03.2013 r. (data nadania przesyłki) domagał się zasądzenia od pozwanego A. P. kwoty 1.987,88 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania.

Z uzasadnienia pozwu wynika, że dochodzona kwota stanowi dwie kary umowne wyliczone zgodnie z postanowieniami zawartych przez strony umów nr (...) z dnia 22.11.2011 r. i (...) z dnia 27.12.2011 r. w związku z niedotrzymaniem harmonogramu odbioru drewna.

W dniu 22.05.2013 r. Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wydał w sprawie nakaz zapłaty, w którym uwzględnił w całości żądania zgłoszone w pozwie.

Nakaz zapłaty został zaskarżony w całości przez pozwanego. W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda kosztów procesu. Pozwany przyznał, że w dniach 22.11.2011 r. i 27.12.2011 r. zawarł z powodem umowy „kupna – sprzedaży” drewna. Pismami z dnia 02.04.2012 r. powód poinformował go pomniejszeniu zakupionego drewna o 83m³ i 50m³. Poczta elektroniczną z dnia 04.06.2012 r. pozwany poinformował powoda o zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej. Powód pismami z dnia 14.06.2012 r. poinformował pozwanego o zmianie jego statusu jako osoby zakupującej drewno z „aktywny” na „nie aktywny”. Pozwany zarzucił, że drewno przez niego zakupione powód sprzedał innej osobie i w związku z tym nie poniósł on szkody. Pozwany wskazywał także, że również zakupione przez niego drewno nie zostało wcześniej odebrane przez innego kontrahenta powoda. Z ostrożności procesowej pozwany zarzucił, że nie odebrał drewna na skutek wypadku, któremu uległ w grudniu 2009 r..

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał powództwo w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22.11.2011 r. strony zawarły umowę określoną jako „Umowa Kupna – Sprzedaży NR (...). Umowa została zawarta na okres od 01.01.2012 r. do 30.06.2012 r. i dotyczyła zasad sprzedaży drewna przez powoda. Grupę handlowo – gatunkową, ilość i cenę netto drewna określał załącznik do umowy. Umowa w załączniku określała także harmonogram odbioru drewna. Zgodnie z § 5 ust. 3 umowy nieodebranie drewna przez pozwanego z jego winy zgodnie z harmonogramem upoważniało powoda do zmniejszenia masy surowca drzewnego przeznaczonego do sprzedaży o wielkość jaka nie została odebrana.

W § 6 umowy strony postanowiły, że jeżeli stopień realizacji sprzedaży ustalonej w harmonogramie na dany kwartał wyniesie poniżej 95% pozwany lub powód zapłaci karę umowną w wysokości 5% wartości drewna, odpowiednio nieodebranego lub nieprzygotowanego do sprzedaży. Kara umowna z tytułu niewykonania umowy miała być wyliczana przy uwzględnieniu następującego wzoru: 95% masy drewna określonego w umowie - masa zakupionego drewna = masa drewna stanowiąca podstawę naliczenia kary umownej.

Podobną w swej treści umowę strony zawarły w dniu 27.12.2011 r.. W przypadku pierwszej umowy przewidywała ona sprzedaż w styczniu 2012 r. 10m³ drewna o wartości 1.700 zł. Druga umowa przewidywała sprzedaż w okresie do stycznia do maja 2012 r. 170 m³ drewna o wartości 40.150 zł.

dowód: umowy kupna sprzedaży wraz z załącznikami k. 20 – 26.

Pismem z dnia 14.03.2012 r. powód poinformował pozwanego, że w celu realizacji przewidzianych w umowach harmonogramów sukcesywnie zgłaszano drewno do odbioru. Pomimo tego do dnia 14.03.2012 r. nie rozpoczęto realizacji umów. Powód poinformował pozwanego o pomniejszeniu masy drewna przeznaczonej do sprzedaży o nieodebrane do tej pory 132 m³ masy drewna.

dowód: pismo z dnia 14.03.2012 r. k. 61.

Powód powołując się na zapis §§ 5 ust. 3 umów zawartych z pozwanym poinformował go pismem z dnia 02.04.2012 r. o pomniejszeniu masy drewna przeznaczonej do sprzedaży o łącznie 132 m³, które nie zostały odebrane w pierwszym kwartale 2012 r..

dowód: pismo powoda z dnia 02.04.2012 r. k. 42.

W dniu 04.06.2012 r. pozwany poinformował powoda o zaprzestaniu wykonywania działalności gospodarczej i że w związku z tym nie odbierze drewna zakontraktowanego na pierwsze półrocze 2012 r..

Dowód: wydruk korespondencji elektronicznej k. 39.

Bezsporne w sprawie było, że pozwany nie wykonał wskazanych umów i nie zakupił na ich podstawie drewna od powoda.

Poza sporem w sprawie było także, że drewno, które mogło być sprzedane pozwanemu powód sprzedał innemu podmiotowi.

W dniu 04.07.2012 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 1.987,88 zł jako kar umownych naliczonych na podstawie zawartych umów w związku z ich niewykonaniem. Do wezwania dołączono notę księgową na wskazaną kwotę.

dowód: wezwanie do zapłaty k. 6, nota księgową k. 7, potwierdzenia odbioru przesyłki k. 8.

Powód wezwanie ponowił w dniu 07.09.2012 r..

dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 07.09.2012 r. k. 5.

W grudniu 2009 r. pozwany uległ wypadkowi komunikacyjnemu. W związku z tym zawiesił prowadzenie działalności gospodarczej w 2010 r..

dowód: przesłuchanie pozwanego k. 63.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo w całości zasługiwało na uwzględnienie.

Powód roszczenie swoje wywodził z umów „kupna - sprzedaż” zawartych przez strony. Określały one zasady zakupu przez pozwanego drewna oferowanego przez powoda. Umowy te należy zakwalifikować jako umowy ramowe regulujące zasady zawierania i wykonania umów sprzedaży poszczególnych partii drewna o jakości, cenie i w ilości określonych w umowach. Dochodzona kwota stanowi naliczone przez powoda kary umowne przewidziane w §§ 6 umów za ich niewykonanie. Możliwość zastrzeżenia w umowie, że naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi poprzez zapłatę określonej sumy przewiduje przepis art. 483§ 1 k.c.. Pozwany przyznał, że nie wykonał zobowiązań wynikających z zawartych umów i nie zakupił od powoda drewna wskazanego w umowach z 22.11.2011 r. i 27.12.2011 r..

Podniesione przez pozwanego zarzuty uznać należy za nieuzasadnione. Zgodnie z art. 484 § 1 zd. 1 k.c. w razie niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania kara umowna należy się wierzycielowi w zastrzeżonej na ten wypadek wysokości bez względu na wysokość poniesionej szkody. W uchwale z dnia 06 listopada 2003 r. wydanej w składzie 7 sędziów (sygn. akt III CZP 61/03; OSNC 2004/5/69) Sąd Najwyższy wskazał, że zastrzeżenie kary umownej na wypadek niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania nie zwalnia dłużnika z obowiązku jej zapłaty w razie wykazania, że wierzyciel nie poniósł szkody. Uchwała ma moc zasady prawnej. Powód dla uzasadnienia wniosku o oddalenie powództwa nie mógł skutecznie powoływać się na okoliczność, że powód nie poniósł szkody w wyniku niewykonania przez pozwanego umów. Należy także zaznaczyć, że sprzedaż drewna, które mógł zakupić pozwany innemu podmiotowi nie jest tożsamy z brakiem szkody poniesionej przez powoda. Powód niewątpliwie poniósł koszty związane z samym zawarciem umów chociażby takie jak koszty przeprowadzenia przetargu, czy koszty sporządzenia umów. Niewątpliwie powód mógł spodziewać się zysku jaki osiągnąłby sprzedając pozwanemu zamówioną przez niego ilość drewna. Nie można przy tym wykluczyć, że kolejny dochód osiągnąłby sprzedając inne drewno podmiotowi, który ostatecznie zakupił drewno, które przewidziane było do sprzedaży pozwanemu. Z tych także względów brak jest podstaw do przyjęcia, że powód nie poniósł szkody w związku z tym, że w trakcie obowiązywania umów łączących strony powód skorzystał z przewidzianej w umowach możliwości ograniczenia ilości drewna przeznaczonego do sprzedaży pozwanemu. Działanie powoda ocenić należy jako racjonalne, zapobiegające powstaniu większych szkód na skutek niewykonania umów przez pozwanego.

Zastrzeżone w umowach kary umowne nie są niewątpliwie rażąco wygórowane. Kara należna powodowi za całkowite niewykonanie umów przez pozwanego stanowi jedynie kilka procent wartości drewna, jaką obowiązany był zakupić pozwany. Pozwany zobowiązał się zakupić drewno o wartości ponad 40 tysięcy złotych. Już chociażby z tego powodu brak jest podstaw do zmniejszenia wysokości kary umownej.

Dla wyliczenia wysokości należnych kar umownych bez znaczenia jest fakt zmniejszenia przez powoda w trakcie obowiązywania umów ilości drewna przeznaczonego do sprzedaży pozwanemu. Przewidziany w umowie sposób wyliczenia kary umownej nie odnosi się do ilości drewna przeznaczonego do sprzedaży po jej pomniejszeniu na podstawie § 5 ust. 3 umowy, a do ilości drewna określonego w umowie. W § 6 ust. 3 umowy zawarte jest odwołanie do ilości drewna określonego w znaczniku do umowy, a nie ilości drewna przygotowanego do sprzedaży pozostałego po pomniejszeniu stosownie do § 5 ust. 3 umowy.

Mając na uwadze powyższe Sąd zasądził na rzecz powoda dochodzoną kwotę.

Odsetki ustawowe zasądzono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. Mając na uwadze daty wezwań do zapłaty pozwany niewątpliwie w dacie wniesienia pozwu pozostawał w opóźnieniu z zapłatą.

Na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zasądzono od pozwanego na rzecz powoda koszty procesu w kwocie 600,00 zł ograniczające się do kosztów wynagrodzenia pełnomocnika procesowego. Przyjęta wysokość wynagrodzenia pełnomocnika procesowego jest zgodna z § 6 pkt 3 w zw. z § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r. nr 163, poz. 1349 ze zm.).

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zasądzono od pozwanego koszty opłaty od pozwu, od której powód jest ustawowo zwolniony.